

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.

2017 - 5097

Doknr.

505025

Dato

12-10-2017

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 21. september 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 556 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Spørgsmål nr. 556:

"I forlængelse af samrådet om fald i brugen af intensiv døgnbehandling til stofmisbrugere, jf. SOU alm. del samrådsspørgsmål AP, bedes ministeren kommentere rapporten *Kapaciteten i den sociale stofmisbrugsbehandling* udgivet af SFI den 20. december 2016, herunder specifikt kommunernes brug af og visitation til døgnbehandling."

Svar:

I 2016 udgav SFI (nu VIVE) en rapport om kapaciteten i den sociale stofmisbrugsbehandling, som afdækker udviklingen i gruppen af borgere med et stofmisbrug såvel som kommunernes misbrugsbehandling. Rapporten er baseret på et registerstudie af data fra periode 2008-2013 og en spørgeskemaundersøgelse udsendt blandt kommuner i januar 2014.

Indledningsvist vil jeg kort skitsere hovedpointerne i rapporten i relation til det stillede spørgsmål. I rapporten konkluderer SFI, at døgnbehandling er mere effektiv end ambulans behandling. I rapporten påpeges desuden, at der er en stigende andel af unge i misbrugsbehandling, ligesom der afdækkes et behov for at udvikle metoder til personer med både psykiske vanskeligheder og misbrug.

På baggrund af denne opsummering af hovedkonklusionerne vil jeg gerne knytte nogle kommentarer til SFI's analyse. Hovedkonklusionerne i rapporten ligger på linje med ministeriets egne analyser¹, hvor tal fra 2015 indikerer, at døgnbehandling er 9 procentpoint mere effektiv end ambulans behandling og dermed uden tvivl er relevant for en del af målgruppen. Kommunerne er forpligtede til at give den rette behandling til borgere med misbrug, og økonomiske hensyn må ikke være afgørende i den sammenhæng. Det er afgørende, at borgeren får den rette behandling, uafhængigt af, om dette måtte være døgn-, dag- eller ambulans behandling.

Samtidig er det vigtigt at forholde sig til de grundlæggende forskelle i behandlingsformerne på området, når man ser på resultaterne fra SFI's rapport omkring effektiviteten af henholdsvis ambulans og døgnbehandling. Der er således tale om to meget forskellige behandlingsformer. Døgnbehandling er det mest omfattende behandlingstil-

¹ Se Velfærdspolitisk Analyse nr. 12, "Udviklingen i den sociale stofmisbrugsbehandling", Børne- og Socialministeriet september 2017.

bud og retter sig generelt mod de mest belastede borgere med stofmisbrug, der har brug for at komme væk fra deres vante miljø for at kunne koncentrere sig om deres behandling. Den ambulante behandling er et lav-intensitetstilbud, der i højere grad tilrettelægges i borgerens hjemlige miljø med fokus på blandt andet opbygning af netværk og tilknytning til eventuel beskæftigelse eller uddannelse.

Børne- og Socialministeriets egne analyser viser således, at 19 pct. af borgere i ambulante behandling vender tilbage til behandling inden for et år, mens dette er tilfældet for 28 pct. af personer i døgnbehandling.

Når personer i døgnbehandling kan have sværere ved at fastholde de positive resultater af behandlingen kan det blandt andet skyldes, at borgere i døgnbehandling som helhed er væsentligt mere belastede end borgere i ambulante behandling og dagbehandling. Resultaterne kan dog også ses i lyset af, at ambulante behandling, modsat døgnbehandling, foregår i borgerens nærmiljø med større tilknytning til borgerens hverdag.

Det er dermed afgørende at medtage borgerens samlede livssituation i vurderingen af, hvilken behandlingsform, der er mest hensigtsmæssig. Den nævnte analyse viser f.eks., at 44 pct. af borgere som starter i misbrugsbehandling, er i gang med enten uddannelse eller beskæftigelse, når de starter i behandling. For unge (18-29-årige) i stofmisbrugsbehandling er det hele 55 pct., der er i uddannelse eller beskæftigelse. En del af denne gruppe kan have gavn af en behandlingsform, hvor de kan fortsætte deres uddannelse eller fastholde deres tilknytning til arbejdsmarkedet samtidig med, at de får hjælp til at håndtere deres stofmisbrug. Det er med andre ord vigtigt, at kommunerne finder den rette behandlingsform baseret på en konkret vurdering af den enkelte borgers behov og ønsker. For nogle vil dette afgjort være døgnbehandling, for andre vil det være en anden behandlingsform, der eksempelvis i højere grad muliggør fastholdelse i uddannelse eller beskæftigelse.

Med venlig hilsen
Mai Mercado